

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **J.**, bývajúceho v D., zastúpeného M., advokátkou so sídlom vo V., proti žalovanému **K.**, so sídlom v B., **o náhradu škody z nezákonného rozhodnutia**, vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 12 C 63/2008 a na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 12 Co 346/2009, rozhodol v konaní o vylúčení sudcov

t a k t o :

Sudcovia občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Banskej Bystrici Mgr. Magdaléna Škorpilová, JUDr. Janka Prístavková, JUDr. Slavoj Sendecký, Štefan Huljak, JUDr. Mária Rišiaňová, JUDr. Ferdinand Zimmermann, JUDr. Mária Podhorová, JUDr. Peter Priehoda, Mgr. Ema Novodomcová, JUDr. Jaroslav Mikulaj, Mária Biroščáková, JUDr. Oľga Maľová, Mgr. Štefan Baláž, JUDr. Marta Kucbelová, JUDr. Milada Dzurošková, JUDr. Zita Nagypálová a JUDr. Danica Kočičková **nie sú vylúčení** z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 12 Co 346/2009.

O d ô v o d n e n i e

V odvolacím konaní vedenom na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 12 Co 346/2009 oznámili niektorí sudcovia tohto súdu podľa § 15 O.s.p., že majú vzťah k žalovanému, ktorý ich vylučuje z prejednávania a rozhodovania veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd nadriadený Krajskému súde v Banskej Bystrici (§ 16 ods. 1 O.s.p.), posudzoval vyjadrenia sudcov tohto súdu o okolnostiach vylučujúcich sudcu z prejednávania a rozhodovania veci z aspektu existencie dôvodov uvedených v § 14 ods. 1 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia sú sudcovia vylúčení z prejednávania

a rozhodovania veci, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o ich nezaujatosti.

Účelom citovaného ustanovenia je prispieť k nestrannému prejednávaniu veci, k nezaujatému prístupu súdu k účastníkom alebo k ich zástupcom a tiež predísť možnosti neobjektívneho rozhodovania. Cieľu sledovanému uvedeným ustanovením zodpovedá aj právna úprava skutočnosti, ktorá je z hľadiska vylúčenia sudcu považovaná za právne relevantnú. Je ňou určitý právne významný vzťah sudcu, a to buď k veci (o takýto vzťah ide vtedy, ak sudca má svoj konkrétny záujem na určitom spôsobe skončenia konania a rozhodnutia o veci), alebo k účastníkom konania (o taký vzťah ide napríklad vtedy, ak sudca má určitý osobný, priateľský alebo iný vzťah, so zreteľom na ktorý možno mať pochybnosti o jeho nezaujatosti) a napokon k zástupcom účastníkov konania.

Existenciu okolnosti relevantnej v zmysle § 14 ods. 1 O.s.p. tvrdili všetci sudcovia občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Banskej Bystrici okrem JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Danice Kočíčkovej. Jej základ videli vo vzťahu k žalovanému, ktorým je Krajský súd v Banskej Bystrici. Niektorí uviedli, že v danej veci sa cítia byť zaujatí a niektorí uviedli, že skutočnosť, že sú sudcami žalovaného súdu, môže vyvolať pochybnosti o objektivite rozhodovania.

Analýza skutočností uvádzaných sudcami občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Banskej Bystrici neumožňuje podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijatie záveru, že sudcovia tohto kolégia sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania danej veci.

Z ustanovenia § 30 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov vyplýva povinnosť sudcu zdržať sa všetkého, čo by mohlo ohroziť dôveru v nezávislé, nestranné a spravodlivé rozhodovanie súdov. Sudca musí vystupovať nezaujato a dbať o to, aby jeho nestrannosť nebola dôvodne spochybňovaná. K účastníkom konania je povinný pristupovať bez akýchkoľvek predsudkov. Aj so zreteľom na toto ustanovenie má sudca zachovávať k prejednávanému prípadu, účastníkom konania a ich zástupcom vecný, profesionálny prístup. Miera schopnosti sudcu zachovať nadhľad a potrebnú dávku odstupu od veci, od účastníkov konania a od všetkého, čo súvisí s prejednávaním veci v súdnom konaní je daná stupňom osobnej a osobnostnej pripravenosti sudcu na výkon súdnictva.

O nestrannosť musí dbať predovšetkým sudca sám. Pri výkone súdnictva má zachovať vecný prístup za každých okolností. Musí mať dostatok schopnosti ovládať nielen svoje konanie, ale tiež sféru svojich vnútorných pocitov. Nesmie dopustiť, aby v ňom niektorá skutočnosť týkajúca sa prejednávanej veci vyvolala pocity zakladajúce pomer, so zreteľom na ktorý by vznikali pochybnosti o nezaujatosti sudcu. Súčasťou takto vnímaného vecného prístupu sudcu k prejednávanej veci a účastníkom konania je tiež schopnosť vyrovnáť sa vnútorne so situáciou, že niektorého z účastníkov pozná. Aj takáto schopnosť sudcu je totiž neoddeliteľnou súčasťou jeho spôsobilosti vykonávať funkciu sudcu.

V danom prípade z vyjadrenia sudcov občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Banskej Bystrici vyplýva, že existenciu vzťahu vylučujúceho ich z prejednávania a rozhodovania veci, resp. pochybnosti o svojej nezaujatosti vidia vo vzťahu k účastníkovi konania (žalovanému), keďže sú sudcami tohto žalovaného súdu.

Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sama skutočnosť, že sudca sa zo svojich subjektívnych hľadísk "cíti zaujatý" buď vo vzťahu k účastníkovi konania alebo k zástupcovi účastníka alebo že sa zo svojho osobného pohľadu domnieva, že v jeho prípade môžu vznikať pochybnosti o jeho nezaujatosti, nezakladá ale bez ďalšieho dôvod pre vylúčenie tohto sudcu z prejednávania a rozhodovania veci, a to najmä nie vtedy, ak okolnosti, z ktorých sudca subjektívne vyvodzuje možnosť vzniku pochybnosti o jeho nezaujatosti, nie sú ničím objektivizované alebo ak objektívne nemôžu viesť k legitímnym pochybnostiam o jeho nezaujatosti alebo ak sú vyvážené takými okolnosťami objektívnej povahy, so zreteľom na ktoré jestvuje dostatočná záruka, že iný sudca nachádzajúci sa v rovnakej alebo obdobnej situácii by nemohol byť zaujatý a vylučoval by objektívnu oprávnenosť obavy z nedostatku nestrannosti súdneho rozhodovania. Všeobecné záruky takéhoto charakteru vyplývajú z právneho poriadku Slovenskej republiky, predovšetkým z ústavne zakotveného nezávislého postavenia sudcu ako reprezentanta súdnej moci v demokratickej spoločnosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky svoje rozhodnutie o návrhoch oprávnených osôb (§ 15 O.s.p.) založil na vzájomnej korelácii a vyvažovaní oboch relevantných hľadísk teórie zdania (tak subjektívneho, ako aj objektívneho hľadiska). V súlade s judikatúrou ESLP, ústavného súdu a tiež vyššie uvedeným výkladom dospel k záveru, že v prípade označených

sudcov občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Banskej Bystrici nemožno mať pochybnosti o ich nezaujatosti, ktoré by boli relevantné v zmysle § 14 ods. 1 O.s.p. Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky neexistuje žiadny dôvod objektívnej povahy, so zreteľom na ktorý by mohli vzniknúť pochybnosti o tom, že títo sudcovia budú voči účastníkom konania postupovať nezaujato, neutrálne, že im priznajú rovnaké možnosti na uplatnenie všetkých práv účastníka občianskeho súdneho konania a že vec objektívne – podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia – posúdia so zreteľom na všetky skutočnosti významné pre rozhodnutie. Len samotnú okolnosť, že sú sudcami žalovaného krajského súdu (je ich zamestnávateľom) nemožno bez ďalšieho považovať za taký kvalifikovaný dôvod vylúčenia sudcu z prejednávania a rozhodovania veci, aký je predvídaný v § 14 ods. 1 O.s.p.

Nakoľko Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil žiadnu takú okolnosť, ktorá by mohla byť považovaná za relevantnú z hľadiska § 14 ods. 1 O.s.p., rozhodol tak, že sudcovia občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Banskej Bystrici nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania tejto veci.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 10. decembra 2009

JUDr. Daniela S u č a n s k á , v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková